

Waarom is het belangrijk om een slechte eetlust en gewichtsverlies als gevolg van chronische medische aandoeningen bij katten te behandelen?

Mirataz®

Verleen goede klinische zorgen

Langdurige ondervoeding kan schadelijker zijn voor de patiënt dan het primaire ziekteproces zelf¹

De levensverwachting verhogen

Een lage Body Condition Score (BCS) wordt in verband gebracht met een kortere levensverwachting in vele ziekte-toestanden²⁻⁵

Verbeter de levenskwaliteit van de kat en de eigenaar

Gebrekkige eetlust is emotioneel belastend voor eigenaars en wordt gezien als een indicatie van slechte levenskwaliteit⁶⁻⁸

Best practice

Vroeg therapeutisch ingrijpen is essentieel om de impact van gewichtsverlies te minimaliseren, zodat u tijd heeft om de onderliggende oorzaak te diagnosticeren⁹⁻¹¹

Voor meer informatie:
www.dechra.be/campaigns/mirataz

1. Agnew, W. & Karman R. (2014) Pharmacological appetite stimulation: rational choices in the inappetent cat. *Journal of Feline Medicine and Surgery*, 16(9): 749-756
2. Teng, K.T., McGreevy, P.D., Toribio, J.A.L., et al. (2018) Strong associations of nine-point body condition scoring with survival and lifespan in cats. *Journal of Feline Medicine and Surgery*, 20(12): 1110-1118
3. Freeman, L.M., Lachaud, M.P., Matthews, S., et al. (2016) Evaluation of weight loss over time in cats with chronic kidney disease. *Journal of Veterinary Internal Medicine*, 30(5): 1661-1666
4. Baez, J.L., Michel, K.E., Sorrenino, K., et al. (2007) A prospective investigation of the prevalence and prognostic significance of weight loss and changes in body condition in feline cancer patients. *Journal of Feline Medicine and Surgery*, 9(5): 411-417
5. Santibago, S.L., Freeman, L.M., and Rush, J.E. (2020) Cardiac cachexia in cats with congestive heart failure: Prevalence and clinical, laboratory, and survival findings. *Journal of Veterinary Internal Medicine*, 34(1): 35-44
6. Reynolds, C.A., Oyama, M.A., Rush, J.E., et al. (2010) Perceptions of quality of life and priorities of owners of cats with heart disease. *Journal of Veterinary Internal Medicine*, 24(6): 1421-1426
7. Tzannes, S., Hammond, M.F., Murphy, S., et al. (2008) Owners' perception of their cats' quality of life during COP chemotherapy for lymphoma. *Journal of Feline Medicine and Surgery*, 10(1): 73-81
8. Bismans, E.S., Jepson, R.E., Syme, H.M., et al. (2016) Psychometric validation of a general health quality of life tool for cats used to compare healthy cats and cats with chronic kidney disease. *Journal of Veterinary Internal Medicine*, 30(1): 183-191
9. Armstrong, P.J. & Blanchard, G. (2009) Hepatic lipidosis in cats. *Veterinary Clinics of North America: Small Animal Practice*, 39(3): 599-616
10. Chan, D.L. (2009) The inappetent hospitalised cat: clinical approach to maximising nutritional support. *Journal of feline medicine and surgery*, 11(11): 925-933
11. Remillard, R.L. (2002) Nutritional support in critical care patients. *Veterinary Clinics of North America: Small Animal Practice*, 32(5): 1145
12. Poole M., Quimby J., et al. (2019) A double blind, placebo-controlled, randomized study to evaluate the weight gain drug, mirtazapine transdermal ointment, in cats with unintended weight loss. *Journal of Veterinary Pharmacology and Therapeutics*, 42(2) : 179-188

Mirataz 20 mg/g transdermale zalf voor katten Samenstelling Mirtazapine (als hemihydraat) 2 mg **Doel-diersoort** Kat. **Indicatie(s) voor gebruik met specificatie van de doeldiersoort** Voor toename van het lichaamsgewicht bij katten die te kampen hebben met een slechte eetlust en gewichtsverlies als gevolg van chronische medische aandoeningen. **Contra-indicaties** Niet gebruiken bij fokkatten of drachtige of lacterende katten. Niet gebruiken bij dieren jonger dan 7,5 maanden of met een lichaamsgewicht van minder dan 2 kg. Niet gebruiken bij overgevoeligheid voor het werkzame bestanddeel of een van de hulpstoffen. Niet gebruiken bij katten die zijn behandeld met cyproheptadine, tramadol of monoamineoxidaseremmers (MAOI's) of die zijn behandeld met een MAOI minder dan 14 dagen voorafgaand aan de behandeling met het diergeneesmiddel, omdat er een verhoogd risico op het serotoninesyndroom kan zijn. **Bijwerkingen** In veiligheids- en klinische onderzoeken traden zeer vaak reactie(s) op de toedieningsplaats (erytheem, korst, residu, schilferige/droge huid, schilferen, schudden met de kop, dermatitis of irritatie, alopecia en pruritus) en gedragsveranderingen op (toegenomen vocalisatie, hyperactiviteit, gedesorienteerde toestand of ataxie, lethargie/zwakte, aandachtzoekend gedrag en agressie). Braken, polyurie gepaard gaande met verlaagd soortelijk gewicht van urine, verhoogde bloedureum- stikstof (BUN) en dehydratie werden vaak waargenomen in veiligheids- en klinische onderzoeken. Afhankelijk van de ernst van het braken, dehydratie of gedragsveranderingen kan de toediening van het middel worden stopgezet na beoordeling van de baten-risico-verhouding door de dierenarts. Deze bijwerkingen, waaronder lokale reacties, verdwenen aan het einde van de behandelingsperiode zonder specifieke behandeling. In zeldzame gevallen kunnen overgevoelighedsreacties optreden. In deze gevallen moet de behandeling onmiddellijk worden gestaakt. In geval van orale ingestie kunnen, naast de bovengenoemde effecten (behalve de lokale reacties), salivatie en tremoren zelden voorkomen. De frequentie van bijwerkingen wordt als volgt gedefinieerd: - zeer vaak (meer dan 1 op de 10 behandelde dieren vertonen bijwerking(en)) - vaak (meer dan 1 maar minder dan 10 van de 100 behandelde dieren) - soms (meer dan 1 maar minder dan 10 van de 1 000 behandelde dieren) - zelden (meer dan 1 maar minder dan 10 van de 10 000 behandelde dieren) - Zeer zelden (minder dan 1 van de 10 000 behandelde dieren, inclusief geïsoleerde meldingen). **Dosering en toedieningsweg** Transdermaal gebruik. Het diergeneesmiddel wordt gedurende 14 dagen eenmaal daags topisch aangebracht op de binnenzijde van de pinna (binnenoppervlak van het oor) met een dosering van 0,1 g zalf/kat (2 mg mirtazapine/kat). Dit komt overeen met een lijn zalf van 3,8 cm. Dagelijks afwisselend aanbrengen in het linker- en het rechteroor. Desgewenst kan het binnenoppervlak van het oor van de kat vlak voor de volgende geplande toediening worden schoongemaakt door dit af te vegen met een droge tissue of doek. Als een toediening wordt gemist, het diergeneesmiddel de volgende dag toedienen en de dagelijkse dosering weer hervatten. De aanbevolen vaste dosering is getest bij katten met een gewicht van 2,1 tot 7,0 kg. **Naam van de houder van de vergunning voor het in de handel brengen** Dechra Regulatory B.V. Handelsweg 25 5531 AE Bladel Nederland **Nummer van de vergunning voor het in de handel brengen** EU/2/19/247/001 **Op diergeneeskundig voorschrijf**